

2020. december 15-én benyújtott kereset – Planistat Europe és Charlot kontra Bizottság

(T-735/20. sz. ügy)

(2021/C 53/65)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Planistat Europe (Párizs, Franciaország), Hervé-Patrick Charlot (Párizs) (képviselő: F. Martin Laprade ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EUMSZ 340. cikkben foglalt rendelkezések értelmében fennáll a szerződésen kívüli felelőssége, mivel:
 - kellően súlyosan megsértette a gondossági kötelezettséget és a megfelelő ügyintézés elvét;
 - kellően súlyosan megsértette a védelemhez való jogot;
 - kellően súlyosan megsértette a bizalmas kezelésre irányuló kötelezettséget;
 - ezáltal pedig vagyoni és/vagy nem vagyoni kárt okozott a Planistat társaságnak és e társaság igazgatójának, H.-P. Charlot-nak;

következésképpen:

- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy a H.-P. Charlot részéről felmerült nem vagyoni kár jogcímén fizessen 150 000 euró összeget;
- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy a felperesek részéről felmerült vagyoni kár jogcímén fizessen 11 600 000 euró összeget;
- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy térítse meg a Planistat társaság és H.-P. Charlot részéről az eljárás során felmerült összes költséget.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap a gondossági kötelezettség és a megfelelő ügyintézés elve hamis vádnak minősülő azon kijelentések folytán történő megsértésén alapul, amelyeket a Csalás Elleni Hivatal (OLAF), majd a Bizottság tett a felperesekkel szemben, akiknek ártatlanságát 2016. június 16-án véglegesen megerősítette a francia Cour de cassation (semmitőszék). E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy:
 - az európai uniós adminisztráció nem vette figyelembe a bűncselekményekkel igaztalanul és hamisan megvádolt felperesek jogos érdekeit, ezáltal pedig nem tett eleget a velük szemben fennálló gondossági kötelezettségének;
 - a megfelelő ügyintézéshez való jog nyilvánvalóan magában foglalja minden jogalany ahhoz való jogát, hogy az Unió alkalmazottai és intézményei ne tegyenek vele szemben hamis vádnak minősülő kijelentéseket.

2. A második jogalap a megfelelő ügyintézéshez való jog, valamint a védelemhez való jog és az ártatlanság véelme azon felrúható hanyagság folytán történő megsértésén alapul, amelyet az OLAF akkor tanúsított, amikor a 2003. március 19-i levélben a felperesekkel szemben hamis vádat fogalmazott meg a francia hatóságok előtt. A felperesek e tekintetben úgy vélik, hogy:
 - az OLAF az észszerű határidő tiszteletben tartására irányuló kötelezettséggel összeegyeztethetetlen sietségről tett tanúbizonyságot, amikor a felperesek ellen irányuló külső vizsgálat megindításának másnapján információkat továbbított a francia hatóságoknak;
 - az OLAF köteles lett volna a felpereseket ugyanolyan bánásmódban részesíteni, mint az európai tisztviselőket, és meg kellett volna várnia, hogy további információkkal rendelkezessen annak érdekében, hogy tájékozottabb módon hozzon határozatot;
 - az OLAF-nak meg kellett volna tennie azt az elővigyázatossági intézkedést, hogy előzetesen tájékoztatja a felpereseket annak érdekében, hogy kontradiktórus vita keretében magyarázatokat szerezzen be tőlük;
 - az OLAF nem alkalmazhatott volna nagyon határozott kijelentéseket tartalmazó olyan fordulatokat, amelyek azt a benyomást keltik, hogy a felperesek bűnösök voltak a közösségi források sérelmére elkövetett „fosztogatásban”.
3. A harmadik jogalap a személyes adatok bizalmas kezelésére irányuló kötelezettség, továbbá a megfelelő ügyintézéshez való jog, valamint az ártatlanság véelme azon „kiszivárogtatások” folytán történő megsértésén alapul, amelyek az OLAF-tól kerültek ki a 2003. március 19-én kelt hamis vád tartalmával kapcsolatban. E tekintetben a felperesek úgy vélik, hogy:
 - az OLAF nem tartotta tiszteletben a bizalmas kezelésre irányuló azon kötelezettséget, amely a vizsgálatai keretében vele szemben fennáll;
 - az OLAF megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, amennyiben az magában foglalja a jogalanyok ahhoz való jogát, hogy az ügyeiket a bizalmas kezelés tiszteletben tartásával intézzék;
 - az OLAF megsértette az ártatlanság véelmét, amikor hagyta, hogy a felperesekkel szembeni hamis vádja tárgyában információk kerüljenek ki.
4. A negyedik jogalap a megfelelő ügyintézéshez való jog, valamint az ártatlanság véelme azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Bizottság 2003 júliusában polgári jogi igényt érvényesítve feljelentést tett, valamint nyilvános közleményt adott ki. A felperesek azt állítják, hogy:
 - a Bizottság az észszerű határidő tiszteletben tartására irányuló kötelezettséggel összeegyeztethetetlen sietségről tett tanúbizonyságot;
 - a Bizottságnak meg kellett volna várnia az OLAF következtetéseit annak érdekében, hogy tájékozottabb módon hozzon határozatot azzal kapcsolatban, hogy adott esetben polgári jogi igényt érvényesítve feljelentést tesz;
 - a Bizottság nem tanúsított pártatlanságot a felperesekkel szemben, mivel előnyben részesítette a saját pénzügyi érdekeit, miközben azok nem voltak komolyan fenyegetve;
 - a Bizottság megsértette az ártatlanság véelmét, amikor közzétette a 2003. július 9-i sajtóközleményét.

2020. december 16-án benyújtott kereset – Ryanair kontra Bizottság

(T-737/20. sz. ügy)

(2021/C 53/66)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ryanair DAC (Swords, Írország) (képviselők: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating és I. Metaxas-Maranghidis ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság